

JAK OGRANICZYĆ SKALĘ UBÓSTWA ENERGETYCZNEGO W POLSCE?

Jan Rutkowski, Katarzyna Sałach, Aleksander Szpor,
Konstancja Ziółkowska

Główne wnioski

Ubóstwo energetyczne tylko częściowo pokrywa się z dochodowym. Istnieje znaczna grupa osób, które nie mogą zaspokoić swoich potrzeb energetycznych, mimo że ich dochód jest wyższy niż próg ubóstwa. Ubóstwo energetyczne może być mierzone na różne sposoby. Według popularnego w praktyce międzynarodowej wskaźnika „wysokie koszty – niskie dochody” ubóstwem energetycznym dotkniętych jest 12% Polaków. Są to głównie mieszkańcy wsi i małych miast, którzy często nie mają dostępu do sieci ciepłowniczej. Aby zmniejszyć skalę ubóstwa energetycznego, proponujemy trzy nowe instrumenty. Zasiłek celowy ma na celu złagodzenie przejawów ubóstwa energetycznego. Doradztwo i drobne usprawnienia energooszczędne oraz termomodernizacja mają na celu usunięcie jego przyczyn. Termomodernizacja jest narzędziem najdroższym, lecz najskuteczniejszym. Wypracowania wymaga mechanizm praktycznej identyfikacji gospodarstw domowych ubogich energetycznie tak, aby można było dotrzeć do nich z pomocą. Kluczową rolę w tym względzie powinny pełnić gminne Ośrodki Pomocy Społecznej.

Fakty i liczby

- **12,2%** – mieszkańców Polski, czyli 4,6 mln osób (1,3 mln gospodarstw domowych), żyje w ubóstwie energetycznym
- **5,6%** – mieszkańców Polski, czyli 2,1 mln osób, to ubodzy energetycznie, którzy nie są ubodzy dochodowo
- **6,6%** – mieszkańców Polski, czyli 2,5 mln osób, jest jednocześnie ubogich dochodowo i energetycznie
- **20%** – mieszkańców wsi jest ubogich energetycznie; łącznie stanowią oni 2/3 wszystkich ubogich energetycznie
- **25%** – osób żyjących w ubóstwie energetycznym to emeryci i renciści

Ubóstwo energetyczne a ubóstwo dochodowe

